

[Holstein.]

Følge af denne kritiske Situation for Landbruget, er det nødvendigt, for at komme over denne Krise, at Industriens Arbejdere sætter deres Løn ned i Overensstemmelse med det udenlandske Prisfald paa de danske Landbrugsprodukter, for at de Varer, som det danske Landbrug skal bruge, kan faas til Priser, der svarer til de Priser, som Landbrugets Produkter opnaar paa det udenlandske Marked.

Med andre Ord, „hans eneste Tale“ gaar ud paa, at hele Erhvervskrisen er et Fagforeningsspørgsmaal, et Lønspørgsmaal: det er Fagforeningerne, der har Ansvaret for, om vi kommer ud af Erhvervskrisen baade for Landbrugets Vedkommende og for Industriens Vedkommende, for saa vidt angaar den dér stedfindende Bedriftsstandsning og store Arbejdsløshed.

Jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister og til den højtærede Statsminister, at vi nu faar endelig Besked paa, hvad det er, der er Venstres og Venstre-regeringens Stilling i det erhvervs- og toldpolitiske Spørgsmaal og til den nuværende Erhvervskrise, som fortsætter til Trods for de finansielle Nedsækninger i Fjor. Jeg tror, at naar vi har faaet klare og tydelige Udtalelser her fra den højtærede Regering, vil Vandene dele sig ganske naturligt af sig selv, og saa vil den højtærede Regering gøre en meget nyttig Gerning, ikke blot for den konservative Rigsdagsgruppe, men ogsaa for de Interesser, som den konservative Rigsdagsgruppe er sat til at varetage, nemlig at hjælpe den konservative Rigsdagsgruppe til paa ny at finde sine egne Ben i denne Sag.

Fraenkel: Det ærede Medlem Hr. Holstein havde nu i Dag Brug for en Modsætning, som skulde være mellem vort Parti og det Program, der uforandret gælder for os, og han søgte Støtte herfor i den bekendte Artikel, der ogsaa blev omtalt forleden Dag, og som har staaet i „Nationaltidende“. Det er allerede forleden af forskellige Herrer indenfor mit Parti betonet, at vi er ganske ude af Stand til at skrive et Komma i „Berlingske Tidende“ og „Nationaltidende“, som Redaktionen ikke ønsker. Der findes ikke nogen som helst officiel Forbindelse

mellem os, i Kraft af hvilken „Nationaltidende“ eller „Berlingske Tidende“ i nogen som helst Henseende skulde være afhængig af os eller vi af Bladene. Det fremgaar da ogsaa af Sagens Natur. Det er det, jeg gerne vil paapege i Dag, at det kan ikke være anderledes, medmindre der er særlige Aftaler mellem disse Blade og os, hvad der ikke er. Ærede Medlemmer maa erindre, at disse Blade ikke er Partiblade, som f. Eks. „Social-Demokraten“ eller „Politiken“ eller andre Blade. Jeg siger det ikke for at fremhæve, at jeg er særlig glad over det, jeg vilde ønske, at vi havde et Partiorgan i København, men vi har ikke noget saadant. De to Blade er to store Forretninger, i hvilke der er bundet meget betydelige Kapitaler, det er Sandheden. Disse Kapitaler skal forrentes, disse Kapitaler skal give Udbytte, og for Tiden befinder de ærede Blade sig vel ved at kalde sig konservative og for Resten skrive, hvad de har Lyst. Hvis de i Morgen befinder sig økonomisk vel ved at kalde sig noget andet, hæfte et andet Parti paa sig, saa vil de gøre det, og det er de jo berettigede til. Det er jo en ærlig Sag at have en Bladforretning, ligesom det er en ærlig Sag at have en hvilken som helst anden Forretning. Med denne Udtalelse, som er den simple, rene og skære Sandhed, haaber jeg, at der en Gang for alle er slaaet en Pæl gennem disse Forsøg paa at gøre os afhængige af, hvad der skrives i disse Blade.

Handelsministeren (Slebsager): Stillingen med Hensyn til det foreliggende Lovforslag synes mig at være ganske klar. Det foreligger i samme Form, hvori det blev fremsat for det høje Ting, og ved første Behandling havde jeg Lejlighed til at udtale mig om mit Standpunkt til det. Idet jeg opfattede de Konservatives Fremsettelse af dette Lovforslag som et Ønske om at faa de Spørgsmaal, der var rejst i det, underkastet en saglig Drøftelse, erklærede jeg mig villig til at deltage i en saadan saglig Forhandling om det, men jeg fremhævede samtidig mine principielle Synspunkter overfor det og de Indvendinger, jeg maatte gøre imod det, og udtalte, at hvis jeg ikke kunde overbevises om, at mit Syn var forkert, maatte jeg fastholde det.